

מז א לַמְּנַצֵּחַ לִבְנֵי קִרְחַ מְזֻמּוֹר: ב כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כַף הַרְיָעוּ לְאֱלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה: ג כִּי יִתְנוּחֶם עֲלֵיוֹן נֹרָא מֶלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: ד יִדְבַר
 עַמִּים תַּחְתִּינוּ וּלְאֱמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ: ה יִבְחַר לָנוּ אֵת נִחְלָתָנוּ אֵת גְּאוֹן יַעֲקֹב
 אֲשֶׁר אָהַב סִלָּה: ו עָלָה אֱלֹהִים בְּתַרְוֵעָה יִתְנוּחֶם בְּקוֹל שׁוֹפָר:

שימוש תהלים

לתשובה

כל העמים תקעו כף וגו' (מז, ב): [שימוש תהלים לפרק מז]. תאמר זה המזמור ז' פעמים ביום ויקבלוך הבריות בסבר פנים יפות.

זוהר תהלים

פְּאֶשֶׁר הַשְּׁלִיחַ צְבוּר הוּא זְפָאֵי פְּרָאוֹי זְפָאִים
 הֵם הַקֶּהֱל שׁוֹלְחָיו שְׁכָל הַדִּינִים נִתְבַּטְּלִים
 מֵהֶם עַל יְדוֹ
 עָלָה אֱלֹהִים בְּתַרְוֵעָה ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר:
 (פז, ו) [זוהר ח"ג דף יח: (זוהר תורה)] עלה
 אלהים בתרועה ה' בקול שופר. אמר רבי
 אבא ביום של ראש השנה שהוא יום
 הדין, והשרים המקטרגים עומדים על
 ישראל לקטרג עליהם, נחוץ לנו תפלות
 ובקשות, ונחוץ לנו להראות עבודה
 בשופר לעורר שופר העליון, ואנו
 מוציאים בקול ההוא רחמים ודין ביחד
 הכל כראוי² כמו שהשופר העליון ההוא
 הוציא קול שהוא כוללם יחד, ולעורר
 רחמים אנו הולכים ולשבר הכח של שרי
 הדין שלא ישלטו ביום הזה, וכאשר
 נתעורר רחמים אז כל מאורות העליונים
 מאירים מצד זה ומצד זה, ובכך (משלי ו)
 באור פני מלך חיים. רבי אלעזר אמר ביום
 של ראש השנה שבו נידון העולם, שרי

הדין שרי יבבא ויללה כלם נמצאים ביום
 ההוא לפני הקב"ה, וכמה שרים מגיני
 מלחמה נתעוררים ביום ההוא, וכלם
 עומדים תחת כסא כבוד ההוא בשעה
 שהעולם נידון, וישראל מתפללים תפלות
 ביום ההוא ומבקשים ומתחננים לפניו
 ותוקעים בשופר, ובכך הקב"ה מרחם
 עליהם ומהפך הדין לרחמים, וכל עליונים
 ותחתונים פותחים ואומרים אשרי העם
 יודעי תרועה, וע"כ נחוץ ביום ההוא שזה
 התוקע יבין עיקר הדבר, ויכוון כונה
 הראויה בתרועה ויעשה הדבר בחכמה³
 וע"כ כתוב אשרי העם יודעי תרועה, ולא
 כתוב תוקעי תרועה, והרי זה נתבאר: (זוהר
 ח"ג-דף קמט.) ועל זה מצאנו בספרו של רב
 המנונא סבא בענין תפלות של ר"ה שהוא
 אומר, התפלות וקול השופר שמוציא
 זכאי ההוא שנמצא מן רוחו ומן נפשו בזה
 השופר, זה הקול עולה למעלה, וביום
 ההוא עומדים ונמצאים המקטרגים

זיו הזוהר

התפארת שהוא כולל חסד דין ורחמים:
 צו. ועל זה בא הרמז בגמרא שתקיעת שופר
 חכמה ולא מלאכה:

צה. רחמים ודין שמוציא התוקע מפיו זה קול
 שופר המורכב מן מים אש ורוח, וזה דוגמא
 לשופר העליון דהיינו בינה שהוציאה הקול זה